

paa, om vi ikke ved vort eget Initiativ kunne faae Noget frem, der kunde være nyttigt og tjenligt for Landet i det Hele taget. Forresten maa jeg tilstaa, at jeg fra den nuværende saafaldte forhandlende Del af Venstre aldeles ikke har hørt nogen større Tilbøjelighed til at forhandle med dette Ministerium om Andet end denne Finantslov, end jeg har hørt fra dets nuværende Modstandere. Det forekommer mig, at de staa paa samme Standpunkt. Jeg tror derimod, at det var det Rigtigste, at man tog de Ting frem, som vi synes, at Landet trænger til, og fik dem sat igjennem. Hvis Ministeriet vilde tiltræde, hvad vi ønske, hvad Ulykke var der saa deri; jeg i det Mindste skal ikke hadle Ministeriet; naar det gjør, hvad vi ville. Men her er det nu en Gang hverken fra den ene eller den anden Side skubbet op som et Maal, vi skulle stræbe efter, og det har moret mig at høre de Beskyldninger for at være ministeriel, som den ene Del af det opløste Venstre har ladet den anden høre; mig forekommer det, at „de 42“, som man kaldte dem, affurav ere lige saa unimisterielle som de Andre, idet de nemlig ikke synes at ville gaa ind paa noget som helst Reformspørgsmaal, men blot ville have denne Finantslov vedtagen, fordi vi skulle ind i ordnede Tilstande. Saaledes har jeg opfattet disse Medlemmers Stilling, og det gjør mig ondt, at de ikke ville gaa et Skridt videre; saa at vi kunne faae noget Nyttigt gjort, hvortil vi højligt trænge. Hvad mig angaar, er jeg en bestemt Modstander af dette Ministerium, hvilket jeg hele Liden har været; der er ikke noget Ministerium, som jeg har været i saa skarp Opposition til som til det nuværende, fordi det forekommer mig, at det har foretaget et Skridt, som var aldeles uopdøvendigt, idet det udstedte den provisoriske Finantslov, men jeg kan ikke negte, at der paa en uklog Maade er givet det et Paaaskud til at gjøre det (Mødsigelse), jo, det er ganske vist, nemlig den Afslutning, der fandt Sted i det Dieblit (Ufbrydelse). De Herrer maa huske paa, at det ikke var Bederne, der førte an ved denne Leilighed; det var et ivrigt Medlem, som selv har angivet sig, der foranledigede det. (Berg: Der stemte 60—70 for det.) Ja, jeg kan ikke tage Hensyn til disse Ytringer, der komme derovre fra. Jeg vil kun sige, at hvorfor jeg har begjæret Ordet, er for at gjøre opmærksom paa, at den falske Anskuelse, der nu har været i den senere Tid udbredt i Landet, at vi vilde være i Stand til her i Folkethinget, fordi der er et talrigt demokratisk Flertal, at gennemføre det, vi ønske, er en Aarsag til, at vi ingen Begne komme, fordi det ikke stemmer med den Grundlov, hvorunder vi leve. Derfor vi ville frem, maa det ske paa den Maade, at vi enten have Magt til at forandre Grundloven, eller ogsaa at vi bruge den med den Begrændsning, som den en Gang sætter. Jeg ønsker at udtale dette Par Ord med den første For-

sonlighed overfor alle Andre, der kunne have modsatte Anskuelser. Der ligger i mine Ytringer aldeles intet Angreb paa Hogensomhelst her i Thinget. Der var et æret Medlem for Solbak Amts 5te Valgkreds (Rasmussen), som gjorde et Angreb paa det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer), som den Gang ikke var til Stede her. Jeg skal bare nævne, at det ærede Medlem sagde, at det kunde ikke nytte Noget at komme tilbage til saadanne gamle Historier eller gamle Minder som dem fra 1866. Ja, deri vilde det ærede Medlem have Ret, hvis deres Følger vare forsundne, men da det netop er dem, vi lide under, saa kan det ikke være urigtigt at minde derom, nemlig for at vi dog en Gang kunne komme til at huske paa, hvad det er for Forhold, vi leve under. Jeg skal isørigt ikke længere opholde Thinget; jeg beder om Undskyldning, hvis jeg har været for vidtløftig.

Berg: De ærede Medlemmer fra samme Side af Salen som jeg, der have haft Ord, siden jeg først talte, gjøre mig det muligt at fatte mig i større Kortbed, end jeg ellers vilde have kunnet. Det var navnlig i Anledning af det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen), at jeg ønskede at sige et Par Ord. At de ærede Medlemmer for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer) og Aarshus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stadig træde op som Adjutanter for den ærede Ordfører, ere vi vante til. (Berg: Der er ingen Adjutant). Adjutant er jo ikke nogen Fornærmelse, det er et meget smukt Ord, og det svarer jo til den Bistand, som de Herrer yde Situationens Mænd under de nuværende Forhold, saa det forekommer mig ikke, at det skulde give Anledning til nogen Afbrudelse fra de Herrer's Side. Det er gjentagoe Gange flet i denne Samling, at, naar Situationens Mænd have været noget i Forlegenhed, have de faaet Assistance af dem, der have staaet udenfor den gamle Opposition og ikke altid set med venlige Øine til den; men i Dag, er det første Gang, vi have hørt det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) udtale sig, forekommer det mig, om den foreliggende Situation. Jeg hørte det ærede Medlem med megen Interesse. Jeg kan forstaa, at han kan betragte det Skete i en vis Forstand med Tilfredshed. Det ærede Medlem har ikke sluttet sig til noget Parti; uen staaet paa sit eget Standpunkt mellem Partierne, og jeg erkjender, at det ærede Medlem har bevaret sit Standpunkt klart. Nu har han faaet over til sig en betydelig Del af den gamle Opposition og bort fra den Forbindelse, hvoraf han, lige siden den blev indgaaet, har været en erklæret Modstander. Det, forstaaar jeg, kan have en vis Tilfredsstillelse, og jeg vilde tro, at det havde været mere sandt, om man havde gjort det ærede Medlem til Ordfører her,